

Karşılaştırmalı Bir Bakış Açısıyla Dil Öğretiminde Kültür Aktarımı (Türkçe-Arapça Örneğinde)

Tawfik Abdo TAHER ANAAM AL-SHARABI

Öz. Bu çalışmada, bir dilin yabancı dil olarak öğretiminde kültür aktarımının üzerinde durulacaktır. Her dil o dili konuşan kültürlerin taşıyıcısı konumundadır. Hem Türkçe hem de Arapça dünyada çok konuşulan diller arasındadır. Her kültürün tanıtımı dil ile gerçekleşir; her dilin tanıtımı da kültür sayesinde gerçekleşir. Aynı şekilde kültürün oluşmasında dil; dilin oluşmasında kültür başlıca unsurlardır. Sosyal hayatta kullanılan dilde kültür arasındaki ilişki rahat görünür. Bu bakımdan diyebiliriz ki dil ve kültür birbirinden kopamaz bir bütün halindedir. Aynı zamanda dil kültüre ait bütün değerleri bünyesinde barındıran bir kültür hazinesidir. Bir dil, onu kullanan milletin kafa yapısını, nasıl düşündüğünü, zihninin nasıl çalıştığını ve mantığını ortaya koyar. Her dil doğal olarak dile ait kültürün de birincil kaynağı konumundadır. Bu çalışmada hem Türkçenin hem de Arapçanın yabancı dil olarak öğretiminde kullanılan kitaplardaki metinlerin kültürel aktarımı nasıl ele aldıkları karşılaştırmalı bir bakış açısı yansıtılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kültürlerarası, Yabancı dil, Yabancılar Türkçe ve Arapça öğretimi, Kültür aktarımı, Arap ve Türk kültürü.

Cultural Transfer in Teaching Language by a Comparative Perspective (In the case of Turkish-Arabic)

Abstract. In this study, the transfer of culture in teaching a language as a foreign language will be emphasized. Each language is the carrier of language-speaking cultures. Both Turkish and Arabic are among the most spoken languages in the world. Each culture is advertised in the language; every language is promoted through culture. In the same way, the language in the formation of cultures; culture is the main element in the formation of language. The relationship between culture on the bottom of the skin used in social life appears comfortable. In this regard, we can say that language and culture are inseparable from each other. At the same time, language is a cultural treasure that contains all cultural values. A language reveals the mind structure of the nation that uses it, how it thinks, how the mind works and its logic. Each language is naturally the primary source of the cultural product of that language. In this study, a comparative perspective will be reflected on how the texts used in the teaching of Turkish and Arabic as foreign languages deal with cultural transmission.

Keywords: Intercultural, Foreign language, Foreign language teaching in Turkish and Arabic, Culture transfer, Arabic and Turkish culture.

1. GİRİŞ

Bir dilin yabancı dil olarak öğretimi yalnızca o dilin dil bilgisinin öğretimi veya sözcük hazinesi aktarımı değildir. Aynı zamanda o dile ait kültürel kodlarında dil aracılığıyla karşı tarafa aktarılması gerekir. Zira dil kültürün hem taşıyıcısı hem de yaşatıcısı konumundadır. Yani her dil o toplumun kültürüyle birlikte doğar, yaşar, gelişir ve ölür. Kültürü dilsiz ve diliyse kültürsüz düşünemeyiz. Kültürü dilsiz kültürü dilden ayrı ve dilde kültürden bağımsız düşünemeyiz. Öyleyse dil öğretiminde de kültüre yer vermek gereklidir.

Kültür, toplumların büyümesi ve gelişmesiyle birlikte büyümektedir. Dolayısıyla tüm ulusların ulaşmak istediği kültürel gelişimin sağlanmasına yol açan pek çok yeni kavramı ekler ve ayrıca insanlara fikirlerin dağıtılmasına katkıda bulunan kaynakları temel alan ve kültürü göstermek için en önemli kaynaklardan biri olan dildir. Bu nedenle yabancı dil öğretiminde kültürel öğelerin aktarılması dil öğrenme sürecini olumlu yönde etkilemektedir. Zira bu görüşten hareketle, yabancı dil olarak Türkçe ve Arapça öğretiminde Türk ve Arap kültürlerini içeren öğelerin ders ortamına aktarılması gerekmektedir. Türkçe ve Arapça ana dil olarak çok yaygın kullanılmaktadır. Arapça, Türkçeden daha fazla konuşulmaktadır. Arapça günümüzün en çok konuşulan dillerinin başında gelmektedir. Arapça konuşulan ülkeler coğrafi olarak Orta Doğu ve Kuzey Afrika'da bulunmaktadır. Araştırmacılara göre dünya üzerindeki Arapça konuşan insanların sayısı katıldığında en son 2016 yılında yaklaşık 420 milyon olarak belirlenmiştir. Arapça aslen Körfez Bölgesi ve Arap yarımadasında doğmuş bir dildir. İslamiyet'in dünyaya yayılması ve kültürel baskınlığı ile Kuzey Afrika, Mısır gibi bölgelerin de resmi dili haline almıştır. Yüzyıllar içerisinde İspanya ve Güney Asya'yı da kapsayan geniş bir coğrafyanın üst kültür dili haline gelmiştir. Türkçe ana dil olarak çok yaygınlaşmaktadır. Türkçe, halihazırda yaklaşık 220 milyon insan tarafından konuşulmaktadır. TDK tarafından yapılan bir çalışmaya göre yeryüzünde toplam 6 bin 912 dil konuşuluyor ve Türkçe bu diller arasında dünya üzerinde kullanılan ilk 5 dil arasında yer almaktadır. Uzuman'a göre ise 59 ülkede konuşulan Arapça dünyada en çok konuşulan 2. dil iken 8 ülkede konuşulan Türkçe dünya diller arasında 12. sırada gelmektedir.

2. YÖNTEM

Bu çalışmada, konusu ile ilgili mevcut bütün kaynakları inceleyip değerlendirmiş ve belge olarak, İstanbul yabancılara Türkçe ders kitabı ve yabancılara Arapça ders kitabı başlangıç seviyesi (A1-A2) kullanılmıştır.

3. SINIRLILIK

Çalışmamızda, Türkçe öğretiminde kullanılan "İstanbul" yabancılar için Türkçe öğretimi ve yabancılar için Arapça öğretimi kitabı (A1-A2) başlangıç seviyesi ders kitapları inceleyip değerlendirilmiştir. Çalışmada, kültürel öğeler belirlenerek sınıflama yoluna gidilmiştir.

4. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Günümüze kadar kültür sözcüğü için farklı disiplinlerde birçok tanım yapılmıştır. Türk Dil Kurumu (TDK) sözlüğünde, kültür sözcüğü "tarihsel, toplumsal gelişme süreci içinde yaratılan bütün maddi ve manevi değerler ile bunları yaratmada, sonraki nesillere iletmede kullanılan, insanın doğal ve toplumsal çevresine egemenliğinin ölçüsünü gösteren araçlar bütünü" olarak tanımlanmaktadır.

Collès'e göre (2013: 75) "kültürün işlevlerinden biri, içinde yaşadığımız toplumun diğer üyeleri ile birlikte ortak biçimde oluşturulan ve jestlerimizi, sözcüklerimizi, tutumlarımızı açık ya da kapalı bir biçimde belirleyen anlam taşıyıcısı olmasıdır. Bu açıdan bakıldığında insan davranışları kültür etkisiyle kodlanmıştır. Bu kodları çözebilmek için, iletişime geçilen kişinin kültürel kodlarını bilmek gerekir. Zira kültür toplum içindeki bireylerin etkileşiminden beslenir ve bu bağlam içinde koşullara göre güncellenir".

Kültür genel olarak iki ögede oluşmaktadır. Birincisi maddi kültür öğeleridir. Örneğin, mimari eserleri, giysiler ve her türlü araç gereç olabilir. İkincisi ise manevi kültür öğeleridir. Bunlar inançlar, gelenekler, normlar, düşünce biçimleri bu kültür grubunun içinde yer alır. Kültürü oluşturan önemli unsurlar vardır. Kültürü oluşturan unsurlardan birinci dildir. Dil, kültür unsurlarının başında gelir. Çünkü, dil olmadan öteki unsurların meydana gelmesi mümkün değildir. Her millet kainatı değişik şekillerde algılamış ve yorumlamıştır. Aynı zamanda dil kültüre ait bütün değerleri bünyesinde barındıran bir kültür hazinesidir. Bir dil, onu kullanan milletin nasıl düşündüğünü zihninin ortaya koyar. Kültürün içinde unsurlar arasında en önemlisi dildir. Bununla birlikte, Asutay'a göre (2003: 27) "her dilin, dış dünyada bir gerçekliğe hizmet eden kendine özgü göstergeleri olduğunu savunur. Bu göstergeler her

toplumun kendi kültürü içinde oluşmaktadır. Bu bağlamda kültür dile anlam kazandırmaktadır". Yabancı dil öğrenirken dilin yapısını bilmek yetmez. Bu dilin kültürü hakkında da bilginiz olması önemlidir. Yabancı dilleri öğretirken, kültürlerarası iletişimi benimseme fikri bu çalışmaya daha yüksek bir hedef olarak konulmuştur. Kültürlerarası iletişimin en önemli hedefi, farklı kültürlerle sahip olmasıdır. Yabancı dilde Arapça ve Türkçe metinler kültürel aktarımın araçlarıydı.

5. KÜLTÜRÜN AKTARILMASI

Her zaman yabancı bir dil beraberinden yabancı bir kültürü getirmektedir. Yabancıların dili daha iyi anlayabilmeleri için dilini öğrendikleri ülkenin kültürel özelliklerini öğrenmeleri oldukça önemlidir. Yabancı dil öğretiminde ya da başka bir ülkeye gitiğimde çok kültürlü eğitim kavramı içinde önemli bir yer bulmaktadır. Kültürün görünen tarafını dil, yemekleri, mimari, edebiyat, hukuk sistemi gibi unsurlar ile toplum ve davranış şekilleri görebilir. Özellikle yabancı dil öğretiminde öğrenilen dile ait yeme, içme kültürünün ve eğlenme, giyinme gibi diğer sosyal davranışların öğretilmesi önemlidir. Dolayısıyla her farklı dil farklı bir kültür demektir. Yabancı bir dili öğrenmek yani yabancı bir kültürü de anlamak, tanımak ve öğrenmek demektir.

Demir ve Açık (2011: 55)'a göre yabancı dil öğrenmek, ana dilimizdeki kavramların, anlatımların karşılığını o dilde bulup kullanmak yani sadece kuralların öğrenilmesi ve kelimelerin o dile çevrilmesi demek eğildir. Yabancı dil öğrenimi bir anlamda dünyada bulunan diğer toplumların dünyaya bakış açılarını, düşünce ve değer sistemlerini anlamak için yapılan bir uğraştır.

“Yabancı dil öğretiminde ve yabancı dil öğrenmede her zaman öğrenilen dilin ana dil konuşucularının taklit edilmesi hedeflenir. Bunun aksine “kültürlerarası boyut”ta yapılan dil eğitiminde asıl amaç; öğrencileri karmaşa ve çok kültürlülük ile başa çıkabilen ve kalıplaşmışlıktan uzak duran “kültürlerarası konuşucu” (intercultural speakers) ya da “uzlaştırıcı” (mediators) bireyler yetiştirebilmektir” (Byram vd,2002:5).

Dil ve kültür kavramları da belli bir topluluk bağlamındadır. Kültür, bir toplumun, tarihi boyunca birliktediği dil, din, gelenek, sanat ve hayat tarzı gibi maddi ve manevi değerlerin bütünüdür. Toplumda en önemli dildir. Ama kültürün dil ile daha güçlü bir ilişkisi vardır. Kültür çeşitli kavramının anlamları vardır. Kültür, bazen var olma, bazen düşünme, bazen de hissetme biçimi olarak açıklanmaktadır. Dil, sadece kültürün önemli bir parçası değil aynı zamanda kültürün aktarıcısıdır. Betimsel nitelikli bu çalışmada veri toplama yöntemi olarak

doküman taraması yönteminden yararlanılacaktır. Ayna zaman kültürler arasında farklılıklar bulunmaktadır.

6. DİL-KÜLTÜR İLİŞKİSİ

Dil, kültürün taşıyıcısıdır; dil olmadan kültür oluşmaz. Kültürün temelini dil oluşturmaktadır. Çünkü dil, kültür olarak kabul ettiğimiz birçok öğenin oluşmasını sağladığı gibi birçoğunun da taşıyıcısı durumundadır. Akarsu (1998: 64)'a göre "Her dilde kavramlar dokusu bulunduğu ve her dil insanlığın bir bölümünün tasarlama biçimini ele aldığından, kısacası her dil özel bir dünya görüşünün yankısı olduğundan, yabancı bir dilin öğrenilmesi de insana yeni bir görüş kazandırır, görüş açılarını çoğaltır".

Kültür, bir toplumun tarihi gelişim sürecinde oluşturduğu maddi ve manevi değerlerdir. İnsanoğlunun yaptığı buluşlar, keşifler, yaşadığı olaylar, ona belli bir birikim sağlar, kazanılan bu birikim dile de yansır; dili zenginleştirip geliştirmektedir. Aynı zamanda dil, kültürün zenginleşmesine katkıda bulunmaktadır. Çünkü, insanlığın dille oluşturduğu birçok kültürel değer vardır. Örneğin masal, halk hikayeleri ve efsane gibi kültürel değerler dille oluşturulmuştur. Dil, kültürel değerlerin birçoğunu kayıt altına almaktadır. Bunların korunmasını sağlamaktadır. Her toplumun kültürel birikimi, dil aracılığı ile yeni kuşaklara aktarılmaktadır. Yani dilin, kültürün taşıyıcısı olma gibi önemli bir görevi vardır. Zira, milletlerin kültürel değerleri arasında en ön sıralarda olan müzik, sanat, edebiyat, tarih gibi türler dil yoluyla aktarılabilmektedir. O halde dilin, kuşakları birbirine bağlayan millet olma bilincini sürekli kılan bir yanı vardır. Bir duygunun ya da düşüncenin tam olarak anlatılabilmesi dilin kullanım gücüne ve zenginliğine bağlıdır. Aynı zamanda bir toplumun bilim ve sanatta gelişebilmesi, dilinin gelişmesiyle mümkün olmaktadır. Bu yüzden de gelişmiş bir dile sahip olan toplumun manevi değerleri dil vasıtasıyla oluşmaktadır. Soyut olan bu değerler, ancak dille ortaya konur ve somutlaşabilir. Yani yine dil aracılığı ile gelecek kuşaklara aktarılır. Bu arada dil ve kültür arasında organik bir ilişki vardır. Genel olarak kültür insanın kendine çeşitli biçimlerini ifade etmesi olarak tanımlanabilir. Kültüre ait birçok unsur içinde kültürün varlığını sağlaması sonraki nesillere aktarılması da kullanılması gibi sebeplerle en önemli unsur dildir. Dünyanın birçok farklı yerindeki yerel toplulukların manevi kültürleri yüzyıllarca dil aracılığıyla varlığının sürdürmüş ve günümüze kadar gelebilmiştir. Dil, toplumların kültürel hafızası sayılır. Dil ve kültür arasındaki ilişkinin yöne ve biçimi konusunda da çeşitli görüşler ilere sürülmüştür. Dolayısıyla farklı dilleri konuşan insanların dünya görüşleri ve kültürleri de birbirinden farklı olacaktır. Dil ve kültür arasındaki ilişkinin

değer yönü de kültürün dil üzerindeki bilireceği etkisidir. Bir kişi yabancı bir dili ne kadar iyi öğrense de kültüre yanlış anlaşılmalara illaki gerçekleşecektir. Yani kültür, toplum tarafından üzerinde özleşme sahalanan davranışlar bütünüdür. Bu nedenle de dilin kolektif bilinç çalıştırmada çok etkili olduğu vurgulanmaktadır. Buna göre dil, kültürün varlığını ve devamlılığını sağlamak sonra nesillere taşımak gibi işlevleri yerine getiren unsurların başında geliyordu.

7. KÜLTÜR AKTARIMI SÜRECİNDE YEMEK

Bütün toplumlarda kültür oluşturulması ve toplumların bünyesinde barındırdığı yaşam şartları, giydikleri kıyafetler, yedikleri yemekler, gelenek ve göreneklerden oluşmaktadır. Bu özellikler kültürden kültüre farklılık göstermektedir. Önemli olan o kültürün taşıyıcısı olan dili öğretirken kültür unsurlarını da vermektir. Sitti'ye göre (2009: 211-281) "Toplumlarda her kültürün selamlaşma ifadeleri, aile yapıları, kuşaklararası ilişkileri, evine gelen misafiri ağırlama, ikramda bulunma ve hediyeler sunma biçimi gibi farklılık göstermektedir. Dünya üzerinde çok farklı toplum ve o toplumlara ait çok çeşitli kültürel özellikler bulunmaktadır. Yemek kişisel ve toplumsal yönleri olan bir kültür unsuru olup yaşanan fiziki ve kültürel coğrafya yemek kültürünü de yakından etkilemektedir". Aynı zamanda Kızılkaya, Ö, Özkaya, F.D. (2009: 281-285) Türk mutfağının genel özellikleri incelendiğinde "yemeklerin coğraf bölgelere göre değişiklik göstermesi" önemli nitelikler arasında yer almaktadır. Bu durum, geniş bir yüzölçümüne sahip olan Türkiye'nin coğrafi bölgelere göre farklı kültürel özelliklerinin bulunduğu bir işaretidir".

Yemek kültürü ülkeden ülkeye değişiklik göstermektedir. Bu farklılıklar bazen doğru ve değerli bazen aptalca fikirler gibi görünür. Ancak toplumlara yakında bakıldığında kültüründe kalıplaşmış olduğu görünür. Gelenekler birbirlerine destekleyerek uyumlu hale gelir.

8. YABANCI DİL OLARAK TÜRKÇE VE ARAPÇA ÖĞRETİMİNDE KÜLTÜR AKTARIMI

Dil öğretiminde ders kitaplarında kültür unsurlarının önemi amaçlanmaktadır. Yabancı dil olarak Türkçe ve Arapça öğretiminde A1 ve A2 dil öğretim kitapları ele alınarak hem Türkçe hem de Arapça öğretiminde kullanılan ders kitaplarının ünitelerine bakıldığında A1 ve A2 seviyelerinde genellikle o kültüre ait yeme, içme değerlendirilmiştir. Değerlendirmeye göre, kültür unsurlarının kullanımı tablolar halinde gösterilmiştir. Yabancı dil olarak Türkçe ve Arapça ders kitapları incelendi. İstanbul kitabındaki Türk yemekleri ile Arapça ders

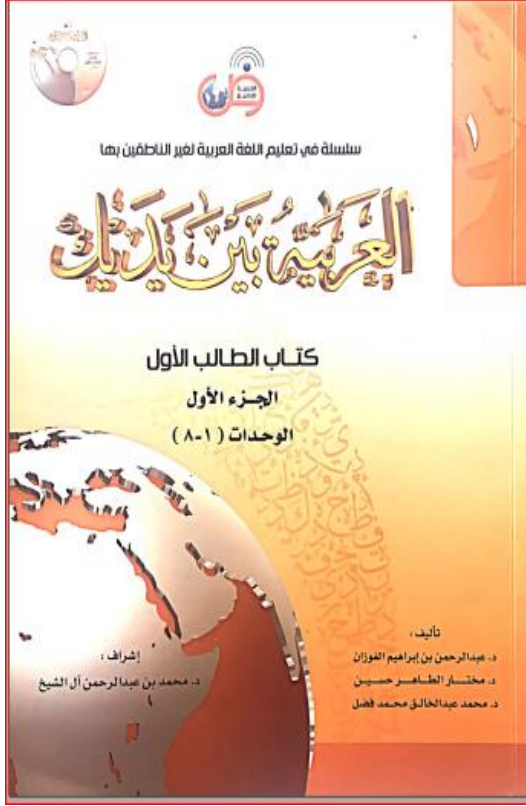
kitabındaki Arap yemekleri değerlendirilmiştir. Aynı zamanda A1 ve A2 dil öğretim kitaplarında ortak bulunan yemekler aşağıdaki tablolarda gösterilmiştir.

Tablo 1. Ölçekler günlük yaşam A1 ve A2 İstanbul kitabında Türk yemekleri

	Türkçe (A1)	Sayfanın	Türkçe (A2)	Sayfanın
Yiyecek ve içecek	istanbul kitabı	numarası	istanbul kitabı	numarası
		A1		A2
Akdeniz salatası	1	84	-	-
Fındık	2	8/9	-	-
Ispanak	1	9	-	-
Kurabiye	-	-	2	14/22
Kuşbaşı	-	-	3	22/16/20
Izgara köfte	2	12/20	3	9/22/45
Yaprak sarma	1	20	-	-
Paçanğa böreği	-	-	1	12
İçli köfte	-	-	1	12
Çobansalatası	-	-	1	12
Ton	-	-	2	12/13
balıklı	-	-	1	12
Sezar	-	-	1	12
salatası	-	-	1	12
Gazoz	-	-	1	12

Tablo 1'den yabancılara Türkçe ve Arapça öğretimi de gün gittikçe önem kazanmaktadır. Yabancılara Arapça ve Türkçe öğretiminde kullanılan ders kitaplarından İstanbul ders kitabı ve Arapça ders kitabı A1 ve A2 seviyesi, kültür aktarımı yönüyle incelenmiştir. Bu seviyelerde Türk yemekleri bakımından incelemeye çalışılarak yapılmaktadır. İstanbul kitaplarında A1 seviyesinde Türk yemekleri çok az yer verilmiştir ama A2 seviyesinde normal bir şekilde yer verilmiştir.

Aşağıdaki Arapça konuşmayan ve bilmeyen öğretiminde kullanılan ders kitapları başlangıç seviyeleri (A1-A2) gösterilmiştir.

Tablo 2. Ölçeklerin günlük yaşam A1 / A2 Arapça ders kitabında Arap yemekleri:

Yiyecek ve içecek	Arapça ders kitabı (A1 / A2)	Sayfanın numarası (A1 / A2)
Hurma	6	112/113/116/126/187/240
Yemen kahvesi	10	112/113/116/121/125/129/ 130/145/161/174
Sütlü kahve	1	112
Bal	1	127
Mercimek	1	227
Helva	1	227

Mango	1	228
Acı biber	1	229
Pırasa	1	229

Tablo 2'den anlaşıldığı gibi, kitaplara bakıldığında Türkçe İstanbul A1-A2 ve yabancılara Arapça öğretiminde ders kitapları A1-A2 seviyesinde birkaç tane Arap yemekleri tespit edilmiştir. Arapça öğretiminde ders kitaplarında yiyecek ve içeceklere fazlaca yer verilmemiştir.

Tablo 3.Ölçekler günlük yaşam A1 ve A2 dil öğretim kitaplarında ortak bulunan yemekler

Yiyecek ve içecek	Türkçe ve Arapça (A1) kitabı	Sayfanın numarası A1	Türkçe ve Arapça (A2) kitabı	Sayfanın numarası A2
Kadayıf	-	-	2	13/22
Baklava	-	-	4	12/13/14/22
Künefe	-	-	1	12
Lokum	-	-	2	14/22

Tablo 3'den kitaplara bakıldığında Türkçe İstanbul A1-A2 kitapları ve yabancılar için Arapça öğretiminde kullanılan A1-A2 seviyesinde ders kitaplarında birkaç tane ortak yemekler tespit edilmiştir ve bu yemekler hem Türkiye'de hem de Arap ülkelerde bulunmaktadır.

Tablolardan da anlaşılacağı gibi, A1 ve A2 seviyesinde kültürel aktarıma fazla yer verilememiştir. Bazı alt öğelere hiç yer verilmediği görülmüştür. Bu seviye, Türkçe ve Arapça bilmeyenleri ve temel öğrencileri kapsadığı için kitaplarda da temel dil becerilerine etkinliklere ve uygulamalara ağırlık verilmiştir. Kitaplarda, günlük yaşamla ilgili olarak Türk yemeklerine ve Arap yemeklerine, ayrıca ortak bulunan yemeklerine yer verilmiştir.

9. SONUÇ

Bu çalışmanın yapılmasındaki amaçlardan biri belirlenen kültür öğeleri bakımından Türk kültürüyle, Arap kültürünün benzer ve farklı yönlerini tespit etmektir. Bunun yanı sıra tespit

edilen verilerin Türkçeyi öğrenen kişilere ve Arapçayı öğrenen kişilere faydalı olup olmadığına bakılmıştır. Yabancılara Türkçe öğretiminde, Türk ve Arap kültürlerine ait unsurların belirlenerek, A1 ve A2 seviyelere uygun becerilerde verilmesi, öğrenmeye büyük katkı sağlayacaktır. Metinlerin dilimiz ve kültürümüzü en iyi şekilde yansıtmasına dikkat edilmesi gerekir. Dile ait parçalar olan dilbilgisi, temel beceriler ve o dile ait kültürel unsurların harmanlanarak verilmesi ile hedeflenen öğrenme başarıya ulaşabilir.

Çalışmada İstanbul kitaplarında ve Arapça kitabındaki ünitelerin belirlenen kültür öğeleri bakımından uyumuna da bakılmıştır. Bu nedenle İstanbul A1–A2 kitabı bir bütün olarak ele alınmış ve Arapça A1 ve A2 ders kitabının 16 ünitesiyle bağdaştırılmaya çalışılmıştır. Fakat incelenen kitaplarda belirlenen kültürel öğeler bakımından ünite sıralamasında benzerlik söz konusu değildir. Sadece kitaplarda yer alan birkaç ünitenin işlemiş olduğu konular benzerlik göstermektedir.

Sonuç olarak kitaplar arasında kültürel öğeler bakımından farklılık olduğu gibi birkaç ünite dışındaki üniteler bakımından da farklılık olduğu görülmüştür.

Bu değerlendirme sonucunda, temel seviye (A1-A2) kitaplarında kültürel öğelerden az yararlandığı tespit edilmiştir. Aynı zamanda kitaplarda kaynak kültür ve kültürün karşılaştırılması şeklinde olan kültür aktarımına yer verildiği saptanmıştır.

KAYNAKÇA

- Demir, A. ve Fatma, A. Ç. I. K. (2011). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde kültürlerarası yaklaşım ve seçilecek metinlerde bulunması gereken özellikler. *Türklük Bilimi Araştırmaları*, 30, 51-72.
- Akarsu, B. (1998). *Dil-Kültür Bağlantısı*. İstanbul: İnkılap Yayınları.
- Colles, L. (2013). *Passage des frontières*. Bruxelles: Louvain.
- Asutay, H. (2003). Yabancı dil öğretiminde kültür bağlamı ve öteki dil. *Ankara Üniversitesi (TÖMER) Dil Dergisi*, 5, 118, 26-29.
- Kızılkaya, Ö. ve Özkaya, F.D. (2009). Yöresel Farklılıklarıyla Eriştenin Türk Mutfağındaki Yeri. *II. Geleneksel Gıdalar Sempozyumu*, 27-29 Mayıs, 281-285.
- Sitti S., Hayta, M. ve Yetim, H. (2009). “Kayseri Mantısı: Hazırlanışı ve Kalite Nitelikleri”. *II. Geleneksel Gıdalar Sempozyumu*, 27-29 Mayıs, 208-211, Van.
- Byram, M., Gribkova, B. ve Starkey, H., (2002), “Developing the Intercultural Dimension in Language Teaching: A Practical Introduction for Teachers”, Strasbourg: Council Of Europe <http://irc.cornell.edu/director/intercultural.pdf>